

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze pieniężnej.

Art. 119. § 1. Kto uczestniczy w zakładach totalizatora prowadzonego bez wymaganego zezwolenia, podlega karze grzywny do 100.000 złotych.

§ 2. Art. 117 § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 120. § 1. Kto prowadzi grę losową lub totalizator niezgodnie z przepisami o grach losowych i totalizatorach lub z regulaminem gry lub totalizatora, podlega karze grzywny do 25.000 złotych.

§ 2. Jeżeli czyn dotyczy loterii fantowej, sprawca podlega karze pieniężnej.

Art. 121. Kto nie będąc do tego uprawniony, z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, trudni się sprzedażą losów lub innych dowodów udziału w grze losowej lub totalizatorze,

podlega karze ograniczenia wolności lub grzywny do 25.000 złotych albo obu tym karom łącznie."

Art. 15. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 i z 1971 r. Nr 27, poz. 252) w art. 413 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Roszczeń z gry lub zakładu można dochodzić tylko wtedy, gdy gra lub zakład były prowadzone na podstawie zezwolenia właściwego organu państwowego."

Art. 16. 1. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 9 lipca 1936 r. o monopolu loteryjnym (Dz. U. Nr 55, poz. 398),
- 2) art. 6, 7, 8, 10 i 11 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o wyścigach konnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 20, poz. 173 i z 1958 r. Nr 11, poz. 40).

2. Loterie prowadzone na podstawie planów loterii zatwierdzonych przed dniem wejścia w życie ustawy rozegrane będą według zasad ustalonych w dotychczas obowiązujących przepisach.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1976 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

123

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 maja 1976 r.

w sprawie wydawania zagranicznym osobom prawnym i fizycznym zezwoleń na prowadzenie niektórych rodzajów działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 1 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nieuspołecznionej (Dz. U. Nr 27, poz. 158) oraz art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1972 r. Nr 23, poz. 164 i z 1974 r. Nr 27, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki, tryb i organy uprawnione do wydawania zezwoleń na prowadzenie przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) rzemiosła,
- 2) handlu wewnętrznego i usług gastronomicznych,
- 3) usług hotelarskich,
- 4) innych usług.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) osób prawnych mających siedzibę za granicą,
- 2) polonijnych stowarzyszeń i organizacji społecznych mających siedzibę za granicą,
- 3) osób fizycznych stale zamieszkałych za granicą,
- 4) osób fizycznych mających obce obywatelstwo, które uzyskały karty stałego pobytu na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 5) spółek nie mających osobowości prawnej, których udziałowcami są osoby określone w pkt 3 i 4.

§ 3. Organem właściwym do wydania zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej, o której mowa w § 1, zwanego dalej „zezwoleń”, jest organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego właściwy ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Osoby, stowarzyszenia i spółki, o których mowa w § 2, mogą składać wnioski o wydanie zezwolenia bezpośrednio lub za pośrednictwem pełnomocnika albo polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub polskiego urzędu konsularnego.

2. Osobom prawnym oraz stowarzyszeniom i organizacjom wymienionym w § 2 pkt 1 i 2 zezwolenia wydaje się po zaopiniowaniu wniosku przez Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej.

3. Zezwolenie wydaje się na okres do 10 lat, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w ust. 4; ważność zezwolenia ustala się do końca roku kalendarzowego, w którym termin upływa. Po upływie okresu ważności zezwolenia może być wydane nowe zezwolenie.

4. Termin ważności zezwolenia na prowadzenie działalności w budynku lub na terenie, którego okres użytkowania jest ograniczony, nie może przekraczać okresu, na jaki przewidziane jest to użytkowanie.

§ 5. Przy wydawaniu zezwoleń oraz prowadzeniu działalności gospodarczej mają zastosowanie odpowiednie przepisy ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1972 r. Nr 23, poz. 164

i z 1974 r. Nr 27, poz. 158) i ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 27, poz. 158) oraz przepisy wydane na podstawie tych ustaw, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

§ 6. 1. Osoby, o których mowa w § 2, mające siedzibę za granicą lub zamieszkałe stale za granicą mają obowiązek ustanowić pełnomocnika do załatwiania spraw związanych z uzyskaniem zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej, a po uzyskaniu zezwolenia — do prowadzenia tej działalności.

2. Pełnomocnikiem może być jedynie obywatel polski stale zamieszkały w kraju lub obywatel państwa obcego, który uzyskał kartę stałego pobytu na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, lub Towarzystwo Handlu Zagranicznego „Polimar” S.A.

§ 7. Od osób fizycznych oraz pełnomocników pozostałych osób, o których mowa w § 2, nie są wymagane kwalifikacje zawodowe wynikające z ustaw wymienionych w § 5 niniejszego rozporządzenia oraz przepisów wykonawczych wydanych na ich podstawie.

§ 8. Osoby fizyczne i prawne wykonujące działalność gospodarczą na podstawie niniejszego rozporządzenia nie mają obowiązku należenia do cechów i zrzeszeń prywatnego handlu i usług.

§ 9. Organ wydający zezwolenie określa liczbę pracowników, którzy mogą być zatrudnieni przy prowadzeniu działalności gospodarczej.

§ 10. 1. Przed wydaniem zezwolenia osoby, o których mowa w § 2, mają obowiązek przedstawić:

- 1) kosztorys przedsięwzięcia inwestycyjnego,
- 2) zobowiązanie do pokrycia przez wnioskodawcę pełnego kosztu inwestycji w walutach wymiennalnych,
- 3) zaświadczenie Banku Polska Kasa Opieki S.A., że wnioskodawca zdeponował na swym rachunku inwestycyjnym równowartość 30% kwoty przewidzianej w kosztorysie przedsięwzięcia inwestycyjnego w walutach wymiennalnych.

2. Organ wydający zezwolenie w szczególnie uzasadnionych wypadkach może ustalić niższą kwotę depozytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

§ 11. W zakresie uregulowanym rozporządzeniem i przepisami, o których mowa w § 5, nie stosuje się przepisów:

- 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1928 r. w sprawie warunków dopuszczenia zagranicznych spółek akcyjnych oraz komandytowo-akcyjnych do działalności na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. Nr 103, poz. 919),
- 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o warunkach dopuszczenia zagranicznych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością do działalności na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. Nr 31, poz. 281).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

124

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 kwietnia 1976 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Protokole dodatkowym do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonym w Tokio dnia 14 listopada 1969 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułami VI i VII Protokołu dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonego w Tokio dnia 14 listopada 1969 r. (Dz. U. z 1974 r. Nr 45, poz. 266), następujące państwa złożyły Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do wymienionego protokołu w niżej podanych datach:

Nigeria dnia 6 lutego 1974 r.,

Tanzania	dnia 8 maja	1974 r.,
Kuba	dnia 4 lipca	1974 r.,
Indonezja	dnia 19 lipca	1974 r.,
Argentyna	dnia 6 listopada	1974 r.,
Kamerun	dnia 21 listopada	1974 r.,
Haiti	dnia 27 maja	1975 r.,
Nepal	dnia 6 czerwca	1975 r.,
Gwatemala	dnia 23 października	1975 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrtek

125

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 kwietnia 1976 r.

w sprawie ratyfikacji przez Hiszpanię i Belgię Konwencji europejskiej o międzynarodowym arbitrażu handlowym, sporządzonej w Genewie dnia 21 kwietnia 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem X ustęp 5 Konwencji europejskiej o między-

narodowym arbitrażu handlowym, sporządzonej w Genewie dnia 21 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1964 r. Nr 40,